

بررسی اپیدمیولوژیک لیشمایوز جلدی در شهرستان دامغان در سالهای ۱۳۷۸-۱۳۸۴

نرگس رفعتی^{*} (M.D)^۱، عباس شاپوری مقدم^۲ (M.D)، راهب قربانی^۳ (Ph.D)

چکیده

سابقه و هدف: ایران یکی از کانون‌های مهم لیشمایوز جلدی در جهان است. در کشور ما کانون‌های متعددی از این بیماری و به دو نوع شهری و روستایی دیده می‌شود. شهرستان دامغان یکی از کانون‌های اندمیک لیشمایوز جلدی در ایران است که در سال ۱۳۷۸ بیماری به صورت اپیدمی درآمد. با توجه به این که مطالعات اندکی در مورد این بیماری در شهرستان دامغان انجام شده است، این پژوهش به منظور بررسی خصوصیات اپیدمیولوژیک بیماری طی سال‌های ۱۳۷۸-۱۳۸۴ و بررسی میزان تأثیر مداخلات کنترلی صورت گرفته، انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه از نوع توصیفی است. مطالعه با استفاده از داده‌های مربوط به حدود ۳۴۶۰ نفر از افراد بیمار، موجود در مرکز بهداشت شهرستان دامغان انجام شد. با استفاده از فرم‌های خلاصه اطلاعات همه‌گیر شناسی بیماری سالک و فرم مشخصات فردی بیماران، خصوصیات بیماران و شرایط بالینی آنان از جمله سن، جنس، محل اسکان، سابقه مهاجرت، فصل و سال تشخیص بیماری، و درگیری اعضاً مختلف بدن گردآوری شد و توسط نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میزان بروز بیماری در طی سال‌های ۷۸ تا ۸۴ به ترتیب ۷۸، ۸۴، ۵۴۸، ۵۷۸/۸، ۵۲۵/۲، ۵۳۸/۱، ۵۵۸/۸، ۱۱۶۸/۷ مورد در صد هزار نفر جمعیت بود. میزان بروز بیماری در روستا بیشتر از شهر، و در مردان بیشتر از زنان بود. شایع‌ترین محل ضایعات دست‌ها (۵۵ درصد) و سپس پاهای (۴۳ درصد) بود. بیش‌ترین موارد بیماری در فصل پاییز بوده است که بیشتر مطرح کننده نوع روستایی بیماری می‌باشد.

نتیجه‌گیری: در حال حاضر، شهرستان دامغان در استان سمنان بدليل داشتن شرایط مناسب برای انتقال بیماری از مناطق اندمیک لیشمایوز جلدی محسوب می‌شود. روند بروز بیماری در طی سال‌های ۷۸-۸۴ حاکی از کنترل اپیدمی سال ۷۸ می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: لیشمایوز جلدی، اپیدمیولوژی، اپیدمی.

مقدمه

[]

()

(Anthroponotic)

[]

(Zoonotic)

[]

[]

[]

[]

[]

[]

[]

()

Disability-Adjusted Life Years

/

[]

/

(DALYs)

[]

/

- /

[]

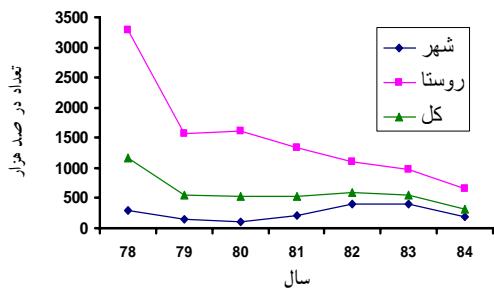
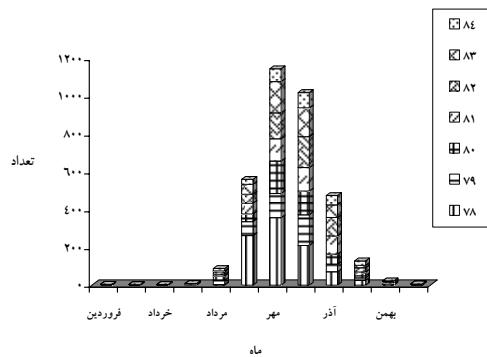
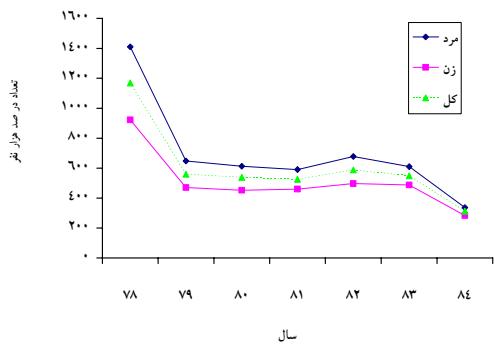
مواد و روش‌ها

					()
۴/۹	/	/			\leq
۷/۱	/	/			-
۱۱/۴			/		-
۱۴/۸	/	/			-
۱۱/۷	/	/			-
۷/۴	/	/			-
۶/۴	/	/			-
۴/۸	/	/			-
۴/۵	/	/			-
۳/۸	/	/			-
۳/۹	/	/			-
/	/	/			-
۳/۴	/	/			-
۳/۶	/		/		-
۴/۲	/	/			-
۲/۸	/		/		-
۲/۸	/		/		\geq
۱۰۰	/	/	/		

(Adjust)

نتایج

/	()	/		
/		/		
			/	
			/	

	*)	
								(*	
	/		/		/	/		/	

‡ † *

- () /

[] () /

- [] () / () () / () () / () () /

/

بحث و نتیجه‌گیری

[]

[]

/

()

[]

[]

[]

[]

[]

[]

/

[]

)

/

(

[]

[]

[]

تقدير و تشکر

[]

[]
[]
[]
()

[]

[]

[]

()

[]

منابع

[11] Yaghoobi-Ershadi M.R, Akhavan A.A, Zahraei-Ramazani A.V, Abai MR, Ebrahimi B, Vafaei-Nezhad R, Hanafiz-Bojd AA, and Jafari R. Epidemiological study in a new focus of cutaneous Leishmaniasis in the Islamic Republic of Iran. East Mediterr Health J. 2003; 9(4): 816-826.

[12] Markle WH, and Makhul K. Cutaneous Leishmaniasis: recognition and treatment. Am Fam Physician 2004; 69(6): 1455-1460.

[13] Neoumine N.I. Leishmaniasis in the Eastern Mediterranean Region. East Mediterr Health J.1996; 2(1): 94-101.

[]

[]

()

[16] Patz JA, Graczyk TK, Celler N, and Vittor AY. Effects of environmental change on emerging parasitic diseases. Int J Parasitol. 2000; 30(12-13): 1395-1405.

[]

[3] Disease watch focus: Leishmaniasis. The UNICEF-UNPD-world Bank-Who Special program. TDR Nature Rewies Microbiology Disease Watch. September 2004; vol.2: 692-693

[4] Leishmaniasis and leishmania/HIV co-infection. WHO reports on Global Surveillance of Epidemic-prone Infectious Disease. WHO/CDS/ISR/ 2000, 121-127.

[]

[]